

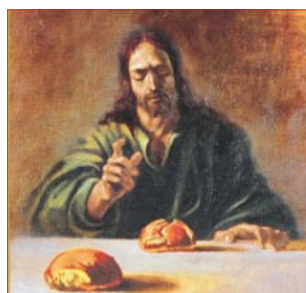

HÍRLEVÉL

Az Életnek Kenyere

A magyar konyha elengedhetetlen kelléke a kenyér, a másik a rizsnek. Bármennyit is eszik, bármilyen finomat, bármilyen sokat – ha nem eszik sült kemencés kenyereire, amiket nagyszüleim készítettek a kertben agyagból épített kemencében.

Persze emlékszem a tülekedésre is, amit a kenyérsorban éltem át. Azokra az időkre, amikor a rendszerváltás előtt-után még nem igazán tudták az emberek, hogy mit is kezdjenek magukkal. Az állami pékségek nem működtek – gazdátlanok voltak – a magán pékségek pedig még nem alakultak meg. Ezért gyakran a – még szintén állami, de már igazából gazdátlan – élelmiszerboltokba csak fejenként jó ha egy-két kenyér jutott, amiért majdhogynem véres küzdelmet kellett vívni a „kenyérsorban”. Mert kell a kenyér, s ha nincs, úgy hiányzik mint „egy falat kenyér”. Igen, valószínűleg erről a hiányérzetről beszél Jézus, amikor magát kenyérhez hasonlítja. Olyan kenyérhez, amiből ha valaki eszik, soha meg nem éhezik. (János 6:35)

én is ilyen hiányérzetre gondolok: ha nem eszünk kenyeret, mindig marad az étkezésünk után hiányérzetünk.

De vajon csak az étkezés terén tapasztalható ez a típusú hiányérzet? Vajon nem úgy van e, hogy életünkben mindig a „hiányérzetek” motiválnak minket? A boldogság hiánya. Hiszen ki ne tapasztalta volna azt, hogy

nagy energiával hajszol egy bizonyos dolgot, vagy próbál elérni valamit, aztán mikor elérte – igaz hogy örül is neki egy ideig – ám rájön, hogy még ezzel sem teljes az élete. Gyermekkoromban úgy gondoltam, hogy azért vagyok boldogtalan, mert nem vagyok kitűnő tanuló. Kisebberőfeszítés árán – a lustaságot kellett legyőzni – sikerült egy évben kitűnő tanulónak lenni. De nem lettem tartósan boldog. Aztán azt hittem majd, hogy ha felnövök, önálló leszek saját autóm lesz, lakásom, feleségem, akkor majd boldog leszek.

Mindezek meglettek, elvégeztem az iskolákat, egyetememet, stb: és mégsem lettem boldogabb. Mert minden dolog után jön egy újabb dolog, minden elért cél után jön egy újabb cél, minden pozíció után jön egy újabb pozíció stb. Ezekben az ember nem találhatja meg tartósan a boldogságot, mindig marad egy „hiányérzet” a lelkében, egy űr, amit nem töltött be.

Erről beszél Jézus, amikor saját magára mutat, mint kenyérre. Ha valaki őt teszi „élete kenyérévé” akkor „nem éhezik meg többé soha”. Vagyis ha életünket Jézus Krisztus tölti ki, akkor olyan boldogság tapasztalható meg benne, ami nem múlik el. Akkor vele együtt jár az öröm, ahogy Pál a börtönből írja: „örüljetek mindenkor, ismét mondom: örüljetek!”. Mert vágyait betöltötte Jézus, még a börtönben is.

Nem mondom, hogy nem lesznek nehézsé-

TARTALOM

Ne ítélj	2
Gyermektáborról	2
Augusztus	3
Presbiterválasztás	4
Gyereksarok	6
Áldott kenyér	8
Akik imádkoztak értem	8
Tájékoztató a főbejáratilépcső munkálatairól	9
Mindig velem	10
UTÓREZGÉS	11
Hirdetések	12

gek az életünkben Krisztussal járva. De nyeinkkel: mert van benne „kenyér”, vagyis Jézus „jóllakottak” leszünk, elégedettek az étellel és Krisztus. mindazzal, amit benne találunk. Elégedettek teljesítményünkkel, családjunkkal, munkánkkal, nehézségeinkkel, küzdelmeinkkel, céljainkkal, eredményeinkkel.

Hánka Levente

Ne ítélj

**Szeretettel ajánlom a kedves Testvére-
nek, Reményik Sándor sorait. Nekem so-
kat segít Istenünk igéje mellett verses for-
mában is az intelem, mely sokunknak épü-
lésére válhat.**

**Áldást, békességet kívánva Mindnyájunk-
nak: Dékány Éva**

**Reményik Sándor:
Ne ítélj**

Istenem, add, hogy ne ítéljek –
Mit tudom én, honnan ered,
Micsoda mélységből a vétek,
Az enyém és a másoké,
Az egyesé, a népeké.
Istenem, add, hogy ne ítéljek.

Istenem, add, hogy ne bíráljak:
Erényt, hibát és tévedést
Egy óriás összhangnak lássak –
A dolgok olyan bonyolultak
És végül mégis mindenké
Elhalkulnak és kisimulnak
És lábaidhoz *együtt* hullnak.
Mi olyan együgyűn ítélünk
S a dolgok olyan bonyolultak.
Istenem, add, hogy minél halkabb legyek –
Versben, s mindennapi beszédben
Csak a szükségeset beszéljem.
De akkor szómban súly legyen s erő
S mégis egyre inkább simogatás:
Ezer kardos szónál többet tevő.
S végül ne legyek más, mint egy szelíd igen
vagy nem...

HIT-ÉS HAGYOMÁNYŐRZŐ NAPKÖZIS GYERMEKTÁBOR – 2011

Végre felkerült a tantermek tábláira a várva-várt felirat: VAKÁCIÓ! TANULNI TILOS!

De a következő héten, június 27. és július 1. között sem maradtak gyermekeink „tanulás” nélkül. Mert a társakkal való közös kirándulások, kézműves-foglalkozások, játék mellett – délelőttönként – Isten igéjével foglalkoztunk.

Ebben az évben Jézus példázataira esett a választás, Máté evangéliumának 13. fejezetéből.

A „Magvető”, „A búza és a konkoly”, „A mustármag” és a „Kovács” példázatát igyekeztünk megismertetni gyermekeinkkel azzal a céllal, hogy élményszerűen adjuk át Urunk tanítását Isten országáról közösségben, a közösségérzés erősítésével.

A reggeli áhítaton minden gyermek részt vett, hiszen mindenki tanítvány. Arról hallhattak a Nagytemplomban, hogy a példázatok olyan történetek, melyek segítenek megérteni egy-egy fontos üzenetet. Azonban nem elég hallgatni az Ő szavait, hanem igyekeznünk is kell azok szerint élni. Isten igéje átalakít minket és növekszik bennünk, melynek eredménye csodálatos változás.

A tízórait követően a történet feldolgozására külön-külön csoportokban került sor, a 78 gyermek életkortól függően 7 csoportra osztva végezhetette a bibliai üzenet elmélyítését és a kreatív munkát. A kiscsoportos foglalkozások keretében született műveket megtekinthettük július 3-án, a vasárnapi istentiszte-

let után, ugyanígy a programokon készült fotókat is.

Nagy öröm számunkra, hogy évről-évre egyre többen jelentkeznek erre az öt napos alkalomra. A szülők fontosnak tartják, hogy gyermekük ezen a módon is lehetőséget kapjon Isten igéjének hallgatására és meghallására. Áldásnak és megtiszteltetésnek érezzük, ha ebben a Mindenható eszközei lehetünk, Akinak a gyermekek nagyon fontosak.

Minden pedagógus és segítő nevében mondhatom, nagyon jól esett a gyülekezet elismerése, melyet kedves szavak és szépen díszített mézeskalács formájában vehettünk át. Köszönjük! De jól esett annak a ránk bízott szolgálatnak édes illata is, amit röviden gyermekmisszióknak nevezhetünk. A számtalan nehézség ellenére különleges kegyelem minden alkalom, amikor a gyermekekkel együtt lehetünk az Úr Jézus Krisztussal közösségben.

*„Engedjétek hozzám jönni a kisgyermeket,
és ne akadályozzátok őket,
mert ilyeneké az Isten országa.” (Lk 18,16)*

Wollner Judit

Augusztus Új kenyér, Kisasszony, Nyárutó hava

A paraszti létforma szervesen kapcsolódott a természet változásaihoz. A hónapok megnevezésének sajátos, a keresztény, az ősi, természeti és az európai elnevezések együttes használata a mai napig élő hagyomány hazánkban.

A hónap nevét a híres római császárról Augustus Octavianusról kapta.

A nyár dereka. Ebben a hónapban éri el a meleg a tetőpontját. Augusztus, mint a termőre fordulás, az új kenyér és az őszi munkára való felkészülés évadja. A meteorológusok Nyárutó-ként tartják számon, a régi Székely- Magyar naptár szerint Új kenyér havának nevezik, eleink az Aranyasszony (Bőség) hava elnevezést használták augusztusra, a hónap régi magyar (katolikus) neve Kisasszony hava.

A néphagyomány szerint Nagyboldogasszony napjától, Kisasszony napjáig terjedő időszak a „két asszony köze”, ez idő tájt tanácsos begyűjteni télire a gyógynövényeket.

Népi megfigyelések:

- ha forró az augusztus első héten, sokáig lesz hó a télen

- ha sok az eső augusztusban, nem lesz jó bor a hordóban

- amilyen az idő Bertalan napján (augusztus 24-én), olyan lesz az ősz

Jeles napok augusztusban:

Lőrinc napja (augusztus 10.)

Nagyboldogasszony napja (augusztus 15.)

Boldogasszony másnapja (augusztus 16.)

Ilyenkor (10–13. között) jön el a népnyelvben hullócsillagnak nevezett látványos, és még a kívánságokat is teljesítő égi jelenségek ideje, az augusztusi csillaghullás, melyet a magyar néphagyomány „Szent Lőrinc tüzes könnyeinek” nevez.

A dinnye sorsa is összefonódik Lőrinc napjával.

A népi kalendárium számon tartja az elmaradhatatlan idő- és termésjósló napokat is. Elseje, Péter napja határnapnak számít: ha eddig nem esik, jöhet akár a Duna vize is, nem terem kukorica... Lőrinc napja (10.) ha szép, sok a gyümölcs és ép... Ha 12-én, Klára napján szeles az idő, hamar beköszönt az ősz.

A hónaphoz két jeles egyházi ünnep tartozik: aug. 15-én Nagyboldogasszony és 20-án Szent István napja.

Augusztus 20. Szent István napja – Újkenyér ünnepe.

Államalapító Szent István királyunk ünnepe. 1774-ben Mária Terézia nyilvánította országos ünnepé. Augusztus 20-i nemzeti ünnepünket az Új Kenyér Ünnepeként is számon tartjuk.

A paraszti életben az aratás lezárása fűződik ehhez az időszakhoz. Több helyütt a templomban hálát adtak az aratás sikeres befejezésekor. A falvakban búzakarászokból font koszorúkkal díszített, a pap által megszentelt kenyeret ajánlottak fel a Teremtőnek.

Egyes vidékeken a legszegényebb családnak a módosabbak kenyeret sütöttek ezen a napon. A kenyér becsben tartása, tisztelete még a 20. században is elevenen élt: sok helyen emlegették Isten áldása néven, így nem volt szabad rálépni, vagy eldobni. Ha leesett a földre, meg kellett csókolni, de legalább ráfűjni. Az, hogy a kenyér megszegése előtt keresztet rajzolnak rá, az idősebbek körében ma is élő, szép hagyomány!

A magyar néphagyományban nagy jelentőséget tulajdonítottak a kenyérnek, mivel a búzát, mely minden egyes szemében Krisztus arcát hordozza, „életnek” hívták.

Nekünk, reformátusoknak a kenyér különö-

sen sokat jelent, hiszen az egyik sákramentumunknak, az Úrvacsorának szent jegye.

Jézus az élet kenyere

"Én vagyok az az élő kenyér, amely a mennyből szállt le: ha valaki eszik ebből a kenyérből, élni fog örökké, mert az a kenyér, amelyet én adok oda a világ életéért, az az én testem." Jn 6,51

Válogatta: **Dékány Éva**

Presbiterválasztás, 2011

Kedves Testvérek!

Közeledik a presbiterválasztás időpontja és talán nem vagyok egyedül azzal a problémával, hogy nem tudom pontosan hogyan történik a választás lebonyolítása, kik lehetnek presbiterek, kik szavazhatnak. Szerencsémre néhány hete Nt. Hanka Levente kölcsönadta nekem a Református Presbiteri Füzetek II. számát, ami ezt a témát járja körül néhány érdekes cikkel és verssel kiegészítve. Először belevágnék a közepébe és leírom a választás menetrendjét, aztán ezeket majd kiegészítem néhány gondolattal. Mivel a füzet megad egy használható forgatókönyvet a dátumok tekintetében, ezt veszem alapul a lebonyolításhoz.

- Szeptember 01. Gyülekezeti tagok keresése a jelölőbizottságba.
- Október 10. Presbiteri gyűlés a jelölőbizottság megválasztására.
- Október 17. A jelölőbizottság bemutatása a gyülekezetnek. A bizottság tagjai fogadalmat tesznek.
- November 11. A presbiteri gyűlés megvitatja a bizottság által javasolt jelölteket.
- December 04. A jelöltek bemutatása a gyülekezetnek.
- December 11. A presbitérium megválasztása az istentiszteletet követően.
- Január 08. Presbiterek esküvétele.

A jelölőbizottság feladata az új presbiterek jelölése, mivel jelenlegi presbitereink hat évig tartó ciklusa idén lejár. Presbiterválasztás egyben a gondnok vagy gondnokok és pótpresbiterek megválasztását is jelenti. A bizottság megkeresi a korábbi presbitereket és pótpresbitereket, hogy azok vállalják-e a jelöltséget. Mivel a presbiterség, mint minden szolgálat, Isten elhívására történik, a presbiter Istentől kaphatja csak meg a választ, hogy milyen feladatokat bíz rá az Úr. Imádkozzunk presbitereinkért, hogy imáik meghallgatásra kerüljenek és megkapják a válaszokat! A jelölőbizottság Isten segítségével a gyü-

lekezet többi tagja közül is választ jelölteket és megkérdezi őket, hogy vállalják-e a jelöltséget. Imádkozzunk a megszólított gyülekezeti tagjainkért, hogy jó döntést hozzanak! Azt hiszem már érződik a soraimon, hogy mi a legfontosabb a választás során: a magányos elcsendesedés, az ima egyedül és csoportosan, hogy Isten akarata szerint járjunk el. Mert bizony ez a választás Isten választása. A jelölteket végül a bizottság javaslata alapján a presbitérium véglegesíti, majd bemutatja a gyülekezetnek.

A választás során az egyházközség választói névjegyzékben szereplő tagjai választhatnak, akik nem mások mint gyülekezetünk teljes jogú tagjai az előző év utolsó napjának megfelelően. Természetesen lehetőség van arra, hogy ellenőrizzük, szerepelünk-e a jegyzékben. A szavazás akkor érvényes, ha a jelöltek 10%-a részt vesz rajta. Ellenkező esetben két hét múlva a választást meg kell ismételni.

Eljutottunk a legnehezebb részhez, a szavazáshoz. Szerintem ez a legnehezebb része az egész hosszú eljárásnak, mert itt gyülekezeti tagként el kell döntenünk, hogy a szavazólapon mely jelöltek neve mellé teszünk ikerszet illetve keresztet. A szavazólapon találjuk a gondnok, illetve presbiter és pópresbiter jelöltek nevét, de csak annyi jelöltet támogathatunk, amennyi tisztséget be kell tölteni a gyülekezetben. Tehát döntést kell hoznunk a jelöltekkel kapcsolatban. Ehhez pedig ismernünk kell a jelölteket.

Következő soraim főleg az újabb gyülekezeti tagjainkhoz szólnak. A jelöltek részben újjak lesznek, részben pedig már rutinos presbiterek. Én felnőtt fejjel konfirmáltam és be kell vallanom, hogy számomra nem volt egyszerű feladat a jelenlegi presbitereink megismerése, de bizony sokszor még a felismerése sem. Gondolom, hogy ez a kijelentés a régebbi gyülekezeti tagokat meglepheti, de az újabb gyülekezeti tagoknak nem könnyű kihívás ez a mi gyülekezetünkben. Miért? Amikor Győrben megyünk a családommal istentiszteletre, akkor az ajtóban mindig két presbiter köszönti szeretettel a templomba látogatót, Tiszakécskén azt látom, hogy a presbiteri padokban ülnek a presbiterek, máshol pedig a presbiterek részt vesznek az igehirdetésben. Mennyivel gyorsabb lehet így a bekapcsolódás a gyülekezet életébe! Természetesen rendszeres és rendszeretlen alkalmainkon rakódott rám némi tu-

dás és persze kérdezgettem a rokonokat, ismerősöket is szorgalmasan, és mégis, szégyellem bevallani, hogy vannak olyan presbiterek, akiket valószínűleg ma sem ismernék fel az utcán. Hozzá kell tennem, hogy nem igazán az erősségem az arcok gyors megjegyzése. Mi segíthet nekünk, rutintalanabb választóknak. Természetesen imádkozzunk és kérjük Isten segítségét! A nevek és az arcok összekapcsolására persze használhatjuk gyülekezetünk honlapját, ahol megtaláljuk a presbiterek nevét, részben fényképét és esetenként bemutatkozását. Használhatjuk a Nagytemplomi Hírlevélben a presbitereink által írt cikkeket és bemutatkozásokat és persze a közösségi oldalakat is. Presbitereink munkájának megismerése már jóval nehezebb feladat, erről általában csak annyit találhatunk meg, hogy melyik bizottságban végzik a munkájukat, ami megnehezíti a dolgunkat, mert a munkájuk nagy részét csendesen a háttérben végzik. Szerencsénkre a jelöltek bemutatása valószínűleg röviden áttekinti majd munkásságukat, ezért feltétlenül vegyünk részt a bemutató istentiszteleten. A jelöltek megismerésében persze az igazi megoldás, ha gyakran találkozunk velük gyülekezeti alkalmakkor vagy magánéletünkben, nyitottak vagyunk az irányukba és segítjük a munkájukat.

Egy fontos kérdést kell még tisztáznunk: ki lehet presbiter? Az alap elvárás a presbiterrel szemben, hogy legalább 3 éve egyháztag és egy éve a gyülekezetünk tagja legyen. Az összes többi kitélt nehéz lenne felsorolni, de talán azt mondhatnánk, hogy jó keresztényként kell élnie a gyülekezetében, a családjával, magánéletében és munkahelyén. Istennek kell elhívnia őt jó sáfárnak a gyülekezetbe. Elsősorban Istennek kell elszámolnia a sáfárságának gyümölcseivel. A kiadványban felületesen olvasva, az a benyomásunk támadhatna, mintha a presbiterség csak a férfiakhoz kapcsolódna, de ez nem így van, láthatjuk ezt a saját gyülekezetünkben is.

Végezetül segítségül hívva dr. Judák Endre szavait, kívánom, hogy írásom „segítse a gyülekezetet abban, hogy elhívott, szeretettel átitatott, gyülekezetéért élő presbitereket válasszon“.

Imádkozzunk vezetőinkért és gyülekezetünkért!

Oláh Róbert

Kányádi Sándor: A mindennapi kenyér

GYERE

Egy kisfiú nagyon szerette a kenyeret, de ha jóllakott, a maradékot elmirzselte-morzszálta. Vagy éppen eldobta.

Hiába szidta az édesanyja. Hiába fenyegette fakanállal. Hiába koppintott a körmére. Hiába pallott a fenekére. Nem fogott rajta.

Végül maga a kenyér is megsokallta a dolgot, s elbújt a kisfiú elől.

– Éhes vagyok, édesanyám. Kérek szépen kenyeret.

– Nincsen – mondta az édesanyja.

– Hová lett? Hol van?

– Mert mindig csak elmirzselted-elmorzszáltad, visszament a pékhez.

Szaladt a kisfiú a pékhez.

– Kérek szépen kenyeret.

– Nincsen – mondta a pék, tenyerét kifordítva.

– Hová lett? Hol van?

– Mert mindig csak elmirzselted-elmorzszáltad, liszté változott, és visszafutott a molnárhoz.

Futott a kisfiú is a molnárhoz.

– Kérek szépen kenyeret.

– Tőlem, fiam, még lisztet is hiába kérsz.

– Hová lett? Hol van?

– Mert mindig csak elmirzselted-elmorzszáltad, visszaváltozott búzává, s visszabújt a kalászbába.

Rohant a kisfiú a búzaföldre. De ott már kalászt egyet se látott.

– Kérnék szépen kenyeret – pityeredett el a kisfiú.

– Nincsen – mondta a földműves, amint egy zsákot éppen beürített a vetőgéphe.

– Hová lett? Hol van?

– Mert mindig csak elmirzselted-elmorzszáltad, visszabújt a földbe. Majd csak jövő nyáron lesz kenyér belőle.

Nagyon éhes volt már a kisfiú, és elkezdett keservesen sírni. A földműves megsajnálta.

– Add csak ide a sapkád!

A kisfiú odaadta.

A földműves megtöltötte búzával.

– Na, szaladj vele a molnárhoz!

– Szaladt a kisfiú, hogyne szaladt volna! Még a lába se érte a földet. A molnár a búzát megörölte. Kapta a kisfiú a lisztet, vitte a pékhez. A pék süttött belőle egy szép ropogós cipót. Ott mosolyog az most is az asztalon. Ha megéhezik a kisfiú, csak kanyarít egy szép karéjt neki az édesanyja. És mosolyogva nézi, hogy az ő szép, okos kisfia milyen jóízűen eszi meg az utolsó morzsáig. A világért sem mirzselne-morzszálna el még egy hangyának valónyit se belőle, mert most már ő is tudja, hogy mennyi fáradsággal jár a mindennapi kenyér előteremtése.

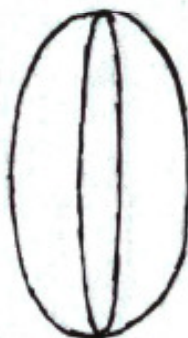
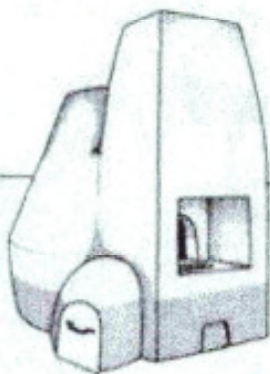
KESAROK

Válogatta: Reggel Dóra

Írd a képek alá, hogy mit látsz rajtuk!

A képek segítségével fogalmazd meg, hogyan készül a kenyér!

Pataki Edit: Áldott kenyér

Áldott a kéz, mely a
kenyérért dolgozik.
Áldott, ha trágyát szór,
áldott, ha földet szánt,
áldott, ha gazt irt, permetez,
ha gépeit
az életért vezényli éj-nap
hét határt.

Áldott a kéz,
kötélt ha hurkol harmaton,
s ha szór szét rend közt
hajnalon és vak napon.
Áldott, ha rendet vág,
ha markot ver, ha köt,
kévét keresztel, rak kocsit,
majd asztagot.
Áldott, ha csépel, s lesz mag,
szalma, pelyva és törek.
Áldott, ha gépeivel – magát kímélve –
megrövidíti ugyanezt.
Áldott, ha lisztet őröl,

korpát és darát,
kovászol és dagaszt,
keleszt, szakajt, formáz.

Kenyér, pogácsa, lángos, kifli, kisci-
pó,
kuglóf, fánk, béles, rétes, torta – mind
de jó!
Áldott a kéz, ha a lángot vezényli,
hogyan
finomra süljön, s kézbe foghatod.

Legyen, ki szeg,
legyen, ki szel,
s mindig legyen mit osztani...
Legyen kenyér,
legyen elég kenyér,
legyen mindig elég kenyér,
jusson mindenkinek mindig elég ke-
nyér.

Áldott, ki szeg,

áldott, ki szel,
áldott, ki ad
(ha tettet szemrehányás nem kísér).
Áldott, ki kér
s ki elfogad,
s nem fintorogva válogat, és nem
fecsérl,
áldott, mi úgy lesz részünk, mint a
vér.

Áldott kenyér,
mely ezredekre értünk lett a kincs.
Kenyér, kenyér,
legyen fekete, barna vagy fehér.
Halál, ha nincs,
s csak akkor döbbenünk rá, mennyit
ér.
S áldott a száj, ha megköszönni kész
morzsáit is...

Beküldte: Reggel Dóra

Köszönet azoknak, akik imádkoztatok értem

Kedves Testvéreim az Úrban!

*Leírom nektek az átélt dolgokat, mivel én még műtve nem voltam (72 év),
amikor megtudtam, hogy gerinc-műtét, az ó-emberem megriadt!
Az új-emberem azt mondta, kérjek imatámogatást!*

Hát én kértem!

És ti imádkoztatok, amit nagyon hálásan köszönök!

*11-én kora reggel indult a vonat velünk Szolnokra és már az úton jött az SMS: 45. Zsolt. 18., Ézs. 35:6
Jn. 5:8*

Kriszti, Évi, Emmi, Irénke, K. Attila, Euniké.

Ki NE hagyjak valakit!

*Már email-ben is sok bátorítást kaptam, L. Z. Tiszteletes Úrtól, Barbitól, Laurától, Istvántól, Krisztitől és
Csabától is!*

Köszönöm a mosdósi szeretetotthon lakóinak az értem való imádságot!

Azt nem tudom, miért kellett hétfőn befeküdnöm, mikor csak közvetlenül a műtét előtt foglalkoztak velem.

Addig, beszélgettünk az az-napon műtendő beteg-társakkal.

Én nem vagyok egy nevetgélős valaki, de ezen a napon én nagyon jó hangulatban voltam!

Ezt az imatámogatásnak tudom be.

Az ima erejének, Isten-jelenlétének.

Nevetgéltem, jókedvem volt és ez feltűnően látszott rajtam.

Egyik férfi-beteg társam azt mondta: magának túl jó hangulata van!

Mitől van magának ilyen jó kedve? A veszét érzi?

Ugy-e? !

NEM.! Mondtam, hanem én testem-lelkem átadtam Istennek, legyen minden úgy, ahogy Ő akarja!

Ez a Férfi, nem is tudom mit mondott, de olyasmit, hogy ő bizony NEM!

Hát, kinek-kinek a hite szerint!

Az ó-emberem ugyan kucorgott és arra gondolt:

"mi lesz, ha elvágják az ideget és lebénulok"?

De az ÚJ-EMBEREM elhessegette a rossz gondolatokat és jókedvében "REPÜLT"!

Aztán 12,25-kor megkaptam a "bátorító" injekciót, fölmásztam -segítséggel- a betegszállító kocsira.
 Betakart a beteghordó, elkezdett tolni, kb.15 m után én már semmit nem tudtam!
 Mikor fölébredtem, azt kérdeztem
 "Még a műtő előterében vagyok? Mikor műtenek már meg?"
 A szobatársam mondta, hogy már rég túl vagyok rajta.
 A szerda "rózsaszínű" volt !
 Mozog a lábam, mindenem MOZOG!
 A csütörtök nehéz, de olyan szobatársam volt, akit nem műtöttek és mindenben segített.
 Meg az ápolók, a betegszállító is segített.
 Még látogatót is küldött az ÚR.
 Balogh Tünde, Cursillo-s Testvérnő személyében, akivel rögtön megtaláltuk a "hangot" és értettük egymást.
 Nagyon jólesett a látogatás!
 - "Beteg voltam, meglátogattatok", ez jutott eszembe.
 Pénteken már sokkal könnyebb volt,
 hajnalban újra jött Tünde.
 A "Mai Igét" felolvastam, halkan énekeltem a "Velemjáróból" a szobatársamnak, adtam neki „Vetés és Aratás-t”.
 Pénteken Ő elment.
 Jött egy másik hölgy szintén infúzióra.
 Ő olvasgatta a bulvár-lapokat, én meg a "Mai Igét", „Velemjárót”, meg könyvet a Dicsőítésről.
 2-ágyas szoba volt.
 Ő figyelt és megkérdezte:
 "Te mit olvasol"?
 - Ha a mai-napot elolvasom, oda-adom a Mai-Igét, mondtam.
 Egész nap olvasgatta és nagyon tetszett neki. Kérdezgetett és feleltem.
 Végül mindkettőjüknek adtam és megrendeltem a „Vetés és Aratás”-t és a
 „Mai -Igét” is.
 Én vetem a magot, a többi az Úr dolga.
 Összességében minden nagyon jó volt, köszönöm az erősítést, a velem-levést mindenkinek!
 Engem "meleg fénykör" borított be , éreztem, hogy az ÚR velem van és vigyáz rám!
 Köszönöm nektek!
 Mindenért Istené a Dicsőség!
 Testvéretek az Úrban : Éva.

Tájékoztatás a főbejáratú lépcső munkálatairól

Már a 2010-es évben jelezte egyik régi ceglédi református család számunkra, hogy szeretnének komoly támogatói lenni a Ceglédi Református Nagytemplom főbejáratú lépcsőjének felújításakor. Az egyeztetések után idén jutottunk el arra a pontra, hogy elkezdődhetett a kivitelezés. A főbejáratú lépcsőt már korábban megvizsgálták, és árajánlatok születtek már 2005-ben a felújítására átlagosan mintegy 12 millió forintos összegben. Ezeket sikerült 10 millió forintos összegre redukálni, melynek teljes egészét adományként kapja gyülekezetünk a munkálatok folyamatos előre haladtával párhuzamosan.

Törös Csaba építész készítette a lépcső felújításának kivitelezési tervét. Ezt a Pest Megyei Műemlékvédelmi Hivatal engedélyezte július elsejével. Közben Bozóki István vállalkozó, akivel a kivitele-

zési munkálatokra szerződést kötöttünk, beszerezte az új lépcsők alapanyagát képező mészkövet. A régi lépcső több mint 50 százalékát homokkőből készítették. Valószínűleg a költségek csökkentése miatt. Ezek helyett eredetivel azonos mészkőlépcsők kerülnek majd elhelyezésre a templom jellegéhez méltóan. A régi mészkőlépcsők egy részét fel lehet újítani, de nem mindegyiket. Ezek majd az elkészülő új lépcső külső-oldalsó részeinél kerülnek felhasználásra. július elején elkezdődtek a munkálatok, megbontottuk a lépcsőt.

Mivel a régi lépcsőről az elkészítése alkalmával nem készült dokumentáció, ezért csak elképzeléseink voltak arról, mi van a lépcső alatt. A lépcső elbontása során tártuk fel az alapokat, aminek során

(Folytatás a(z) 10. oldalon)

több megoldásra váró probléma merült fel, ami szükségessé tette egy új kivitelezési terv elkészítését, Minden tervet a Pest Megyei Műemlékvédelmi hivatal engedélyével valósítunk meg. Ehhez idő kell, amit tovább nehezít az a tény, hogy Cegléd városa régészeti lelőhely, így minden 30 cm-nél mélyebb építésnél, felújításnál régészeti megfigyelés kötelező. Ezt sikerült elkerülni, amihez további tervezőmérnöki, kivitelezői és műemlékvédelmi egyeztetések voltak szükségesek. A lépcsők a kőfaragó műhelyben közben elkészültek, augusztus közepén az első sorokat elhelyezték a templom előtt. A régi lépcsők felújítása folyik.

Mivel a felújítás adományból történik, a gyülekezet nevében Isten iránti hálával köszönjük legfőképpen legfőbb adományozónknak azt, hogy hálaáldozatával lehetővé tette ennek a munkálatnak a megvalósulását. A gyülekezet a kivitelezés, illetve az előkészítés egyéb költségeit vállalta magára. Köszönjük az adományozónak az Isten ügye iránti elkötelezettségét, és mindazoknak, akik hálaáldozatukkal rendszeresen hozzájárulnak a gyülekezetünkben folyó munkához. Köszönjük még azoknak az

adományozóknak, akik a Hild Templom Alap Alapítvány javára rendszeres befizetéseikkel lehetővé tették ennek a munkának az elkezdését, és azoknak, akik ez idő alatt is adományaikkal támogatják a munkálatokat. Ezek nélkül az áldozatok nélkül gyülekezetünkben az Isten ügye elveszne. Ezért az Ő áldása nem marad el mindazokról, akik ebben tiszta szívvel élnek.

A felújítási munkálatai még tartanak. A munkálatok idejére a templom főbejáratát lezártuk. Az istentiszteleti alkalmakra illetve az egyéb alkalmakra a bejáratot a Református Általános Iskola felől nyitottuk meg, kérünk mindenkit, hogy azt az ajtót használja. Amint a lépcső járható állapotba kerül – ez előre láthatólag szeptember elején történik meg – ismét megnyitjuk a főbejáratot. A teljes lépcsőt egy lépcsőavató istentisztelet keretében tervezzük használatba venni, melynek időpontja **előre láthatólag 2011. október 2. du. 4 óra**. Erről még bővebb tájékoztatást nyújtunk hirdetéseinkben, körlevelünkben.

Hánka Levente

Mindig velem

Egy kedves ismerősöm már korábban megkért, hogy ha van egy kis időm és kedvem, látogassak el hozzá. Hamarosan egy keddi napon ezt meg is tettem. Bringára ültem, a meleg miatt azonban csak estefele vágtam neki az útnak. Amikor odaértem nagyon boldog volt és jót beszélgettünk. Meséltünk egymásnak élményeinkről, tapasztalatainkról. Aztán oly nagy figyelemmel és kíváncsisággal hallgattuk a jobbnál jobb sztorikat, hogy azt vettük észre, hogy az óra hajnali egy órát mutat. Ideje volt mennem.

Kint nagyon sötét volt, világítás pedig semmi. Bevalom először féltem nekivágni az útnak. Féltem a sötétől, az meg csak növelte a félelmemet, hogy a bicikli lámpán kívül semmi sem világított. Amikor az ember nem tudja biztosan, hogy hova lép és merre tart, csak a hitére és a reményére támaszkodik. Ez az érzés volt bennem is. Aztán nem sokkal azután, hogy elindultam, a fejemben járt egy ifjúsági éneknek az első sora: "Mindig velem Uram, mindig velem". Nem emlékeztem a többi sorára, sem a dallamára, csak erre az egy sorra. És ez volt az, ami bátorított, ami hitet adott, hogy ne féljek a sötétben, mert Isten ott van velem. Aztán kiértem a főútra, aminek nagyon örültem. Ezután megláttam a várost, a lelkem ujjongott, a lábam az örömtől gyorsabban tekerte a pedálokat és békesség öntötte el a szívemet.

Végül épségben haza értem. A hálán kívül semmi mást nem tudtam mondani Istennek. Még aznap megkerestem az éneket és eldöntöttem, hogy én ezt teszem bele cikkemként a következő újságba. Számomra ez az élmény egy újabb bizonyágtétel, amit nem akartam csak magamnak megtartani.

224. Mindig velem, Uram

Lowell Mason

1. Min-dig ve-lem, U-ram, Min-dig ve-lem,
Még ha nem lát-hat is Gyar-ló sze-mem.
A-zért az é-ne-kem: Ve-lem van Is-te-nem,
Ve-lem van Is-te-nem, Min-dig ve-lem.

2. Nem mondtad-é, Uram,
Hiveidnek,
Hogy Szentlelked fog majd
Lakni bennük?
Templomodda engem
Tégy hát, s őh légy velem,
Tégy hát, s őh légy velem,
Mindig velem.

3. Veled megfeszített,
Új életben
Élek most, nem, nem én,
Te élsz bennem,
Hit által élek már,
Mert Jézus velem jár,
Mert Jézus velem jár,
Én velem jár.

4. Kétségem, félelmem
S bánatimban,
Tudom, biztos vagyok
Karjaidban
Nappal s bús éjjelen
Az Úr mindig velem,
Az Úr mindig velem,
Mindig velem.

Paul Gebhard
Ford.: Szász Béla

Kedves olvasó! Egyszerű kis történet, talán mulatságos is, azonban ha a saját életünkbe tekintünk, nekünk is vannak olyan élethelyzeteink, amikor a sötétség beborítja a lelkünket. Nem látunk semerre sem, csak tapogatózunk, vagy csak egy helyben állunk a félelem és az aggodalom miatt. Ha viszont ott van a hitünk kis lámpása (mint nekem a bicikli lámpa) és a reményünk (mint nekem ez az ének), akkor egy idő után elvezet bennünket a nagyobb világosságba, ahol már mindent látni fogunk és tudjuk merre tovább. Ne veszítsük el a hitünket Istenben, mert Isten a legsötétebb úton is elvezet bennünket a célhoz. Bízunk az Ő vezetésében!

Ámen!

Czékmány Szandra

UTÓREZGÉS

Kenyeres emlékeim

Ha kenyér van, minden van...

Már hogy is ne lenne, hiszen a kenyér a magyar nép által ÉLET-nek nevezett búzából készül. Süttették persze más gabonából is, hiszen a „történelem” nem mindig engedte meg, hogy a legnemesebb kalászosból készüljön a mindennapi betevő, de az igazi jó magyar kenyér mégiscsak az, amit a népdalainkban is oly sokszor emlegetett „tisztá búza” lisztjéből dagasztanak, s igazi jó magyar kemencében sütnek aranybarnára...

Jómagam ahhoz a generációhoz tartozom, amelyik már nem a háznál süttött kenyéren nevelkedett, de nem is az egy nap alatt nyúlóssá vagy szárazzá váló péktermékeket ette. Kis falunkban – a Békés megyei Körösladányban – akkoriban két pékség működött: egy szövetkezeti és egy maszek, a Szarka pék. *(Kis falunk egyébként nem is volt olyan kicsi: akkoriban úgy hatezren lakták, és ez a két pékség bőségesen el is látta kenyérrel és péksüteménnyel. Az föl sem merült, hogy máshonnan hozzanak kenyeret hozzánk...)*

Nagy választék nem volt: kenyérből csak háromkilósat süttöttek, s persze volt kifli meg zsemle is, de nagyjából ennyi... és bármilyen furcsa, de senkinek nem hiányzott a huszonhétféle kenyér, vagy a jobbra meg balra görbülő, tejjel-mézzel és „E-978”-cal töltött ilyen-olyan péksütemény.

Igen, igen, ez még a sokat emlegetett „háromhatvanas” kenyér időszaka volt. Tudják: amit ha hétfőn megvettünk, még akár csütörtökön is jóízűt ehettünk belőle. És azok a kiflik és zsemlek...!

Ma egy egykilós kenyér majd’ akkora, mint gyerekkorom háromkilósa – annyi levegő van benne... És a hétfőn vett kenyeret csütörtökön enni – büntetés... Pedig a bűnt tán nem is *mi* követtük el, hanem azok, aki mára már generációkat fosztottak meg a jó magyar kenyér ízétől...

Mert a jó kenyér nem egy a sokféle étel közül; a jó kenyér **jelkép**. És jelkép az **új kenyér** is, amit épp mostanság sütnek.

(Mindazáltal lássuk be: az új kenyér nem a legjobb kenyér; pár hónappal később már sokkal finomabbat lehet készíteni az addigra már kellőképpen kiszáradt búza lisztjéből. Igen, az új kenyér elsősorban jelkép...)

Az **új kenyér** múlt és jövő egyszerre: már létével is megköszöni az EMBER munkálkodását és ISTEN ehhez nyújtott segítségét, és azt mondja a gyalgó embernek: „nyugodj meg, lesz mit enned a télen...”

Amíg tehát új kenyeret tud sütni Magyarország, addig higgyünk, mert **hihetünk** abban, hogy Isten velünk van, és lesz táplálékunk a hosszú *télre*... amiben már igazából most is nyakig benne vagyunk...

Szatmári Gábor

HIRDETÉSEK

A Református Általános Iskola tanévnyitó Istentisztelete augusztus 28-án vasárnap 16.00 órakor lesz. Igét hirdet Jenei Károly a Viski Református Egyházközség lelkipásztora.

A Református Nevelőszülői Hálózat nevelőszülő-képzésének soron következő alakalma szeptember 2-án lesz a Nagytemplomi Gyülekezeti Házban.

Az Ifjú Zenebarátok kórusának koncertje lesz meghallgatható SZEPTEMBER 16-án 17.00 órakor a Nagytemplomban Liszt Ferenc születésének 200. évfordulója alkalmából.

Szeptember 30-án András Tamást hallgathatjuk meg 19.00 órakor a Nagytemplomban egy koncert keretén belül.

Hálaadó Istentisztelet a Ceglédi Református Nagytemplom 140. évfordulója és a templom lépcsőjének felszentelése alkalmából. OKTÓBER 2-án délután 16.00 órakor.

Győztesek Hangversenye 2011. október 8.-án 16.00 órai kezdettel a Református Nagytemplomban.

Október 23-án vasárnap délelőtt 10.00 órakor ünnepi Istentisztelet a Református Nagytemplomban.

Október 31-én, hétfőn délután 18.00 órakor Ökumenikus Ünnepi Istentisztelet a Reformáció Ünnepe alkalmából a négy protestáns gyülekezet részvételével a Református Nagytemplomban.

A KOMFIRMANDUSOK JUBILEUMI TALÁLKOZÓJA idén október 16-án kerül megrendezésre. Szeptember hónapban kifüggesztjük a jubilánsok névsorát, és kérünk mindenkit, hogy jelezze részvételi szándékát az Istentiszteleten.

A FELNÖTT KONFIRMÁCIÓS és a GYERMEK-KONFIRMÁCIÓS felkészítő alkalmak október 1. után indulnak gyülekezetünkben. Addig szervezési munkák folynak, várjuk minden ebben részt venni kívánó testvérünk jelentkezését..

A konfirmáció utáni korosztály alkalmai - mind a felnőtteknek, mind az ifjúságnak - szintén október elsejével kezdődnek majd. Kérünk mindenkit, figyeljék hirdetéseinket.

A reggeli áhítatok MINDEN HÉTKÖZNAPON, $\frac{1}{2}$ 9-kor kezdődnek

A GYÜLEKEZETI HÁZBAN

Vasárnap délelőtti istentisztelet 10:00 órakor a Nagytemplomban. Utána kávézás, beszélgetés (október 31-ig, azt követően a Gyülekezeti Házban).

Vasárnap 10:00-11:00 Vasárnapi iskola az Ifjúsági teremben.

Vasárnap esti imaközösség 17:00 órakor kezdődik az Ifjúsági teremben

Kedd 17:00 Bibliaóra az Ifjúsági teremben.

Keresztény **BABA-MAMA klub szeptember elejétől az evangélikus gyülekezeti házban.**

Részletek később. Érdeklődni lehet a lelkeszi hivatalokban.

Csütörtök 18:00 A-A Közösség az Ifjúsági teremben.

Péntek 19:30 Foci.

Szombat 10:00 II. évfolyamnak Konfirmáció előkészítő az Ifjúsági teremben.

HIVATALI ÓRÁK: hétfő-péntek 9.⁰⁰-12.⁰⁰

NAGYTEMPLOMI HÍRLEVÉL

A Cegléd Nagytemplomi Reformátusok
HÍRLEVELE

Felelős szerkesztők: Hanka Levente lelkipásztor

A gyülekezeti újság szerkesztőbizottsága

Felelős kiadó: Kovács László Ernő gondnok

T:(53)-311-340;

Web: www.cegled.nagytemplom.hu

ceglednagytemplom.ref@gmail.com

Nyomdai kivitelezés: Cegléd-Nagytemplomi
Református Egyházközség

Megjelenik kéthavonta; Terjeszti a Presbitérium